

РЕШЕНИЕ

№ 23711

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7042** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 2871/18.06.2024 г., постановено по НАХД № 3143/2024 г. по описа на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е отменен Електронен фиш серия К № 8526702/08.01.2024 г., издаден от СДВР, с който на П. М. Д. е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Излагат се подробни съображения в тази насока. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация - П. М. Д., в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител е постъпил писмен отговор, в който моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по

делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 14.05.2021 г., в 11:32 часа, в [населено място], [улица]до № 31, П. М. Д. управлявал лек автомобил „МАЗДА ЦХ 3“, с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч. с 62 км/ч или превишаване на разрешената скорост със 12 км/ч.

Бил издаден Електронен фиш серия К № 8526702/08.01.2024 г. от СДВР, с който на П. М. Д. е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да отмени ЕФ, СРС е приел, че същият не е изготвен, съгласно изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП и чл.39, ал.4 от ЗАНН, вр.чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Процесният електронен фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Неправилна е преценката на СРС, че при издаването на електронен фиш следва да бъде приложен срокът по чл. 34 от ЗАНН. Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. - съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява сроковете за съставяне на актове за установяване на административния нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по издаване на електронните фишове. Относно форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административно - наказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, който в случая не е изтекъл.

Настоящата инстанция се произнася по посочените в касационната жалба пороци на решението/чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 218, ал. 1 АПК/, а СРС е отменил НП на формално основание поради допуснато съществено процесуално нарушение, без да се

е произнесъл по съществуващото на спора. Член 220 от АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона /чл. 222, ал. 2 във връзка с чл. 224 от АПК/. При произнасянето си районният съд е длъжен да съобрази фактите по спора, правната квалификация, която им е дадена от контролните органи, налице ли са достатъчно убедителни доказателства в подкрепа на така формираната обвинителна теза.

При новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по претенциите за разноси, съгласно чл. 226, ал.3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2871/18.06.2024 г., постановено по НАХД № 3143/2024 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.